AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

JULENUMMER 1992

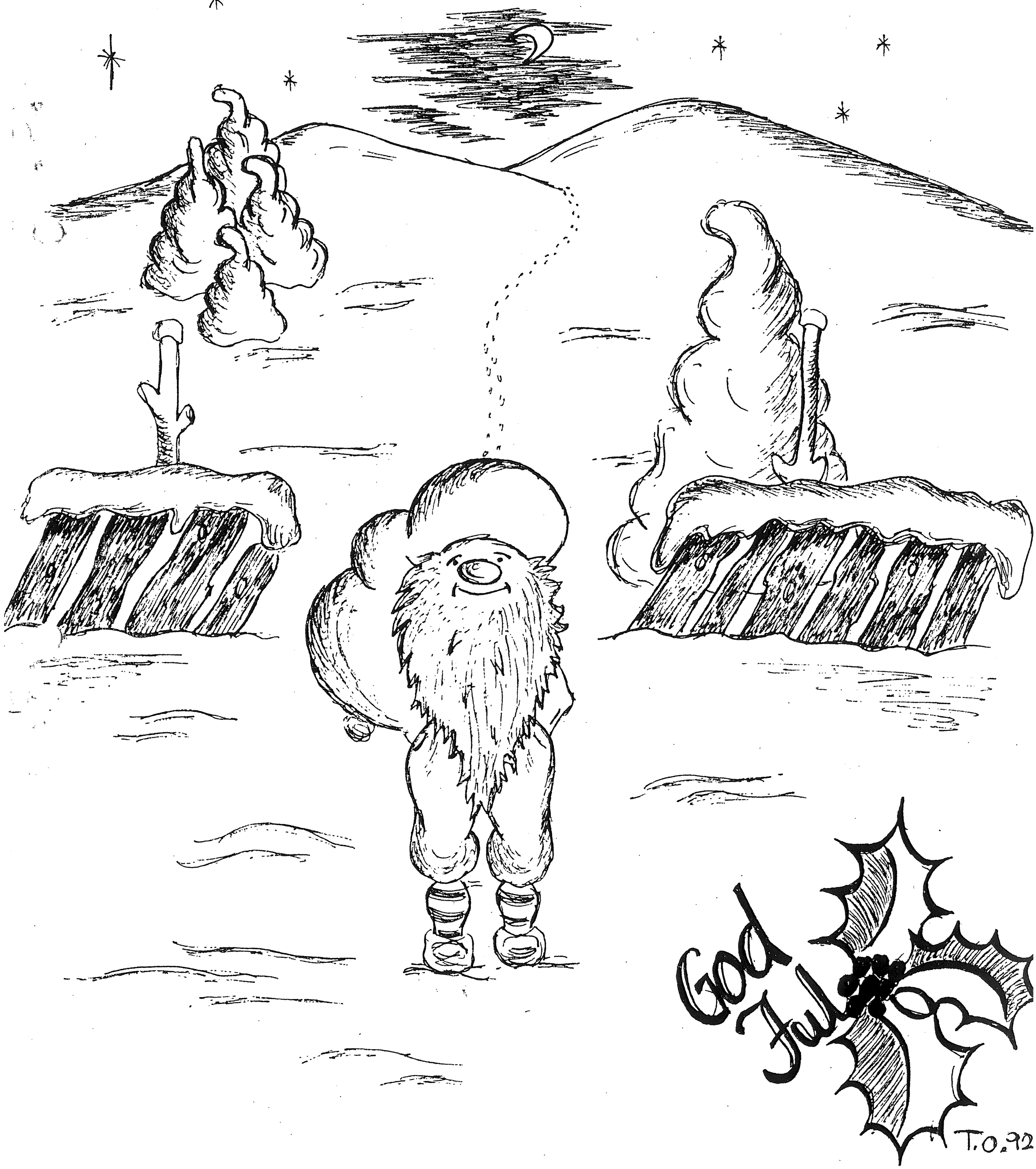

Smånytt fra saniteten

Vi tjuvstarta sesongen i september i år.
For første gang blei det landsert "Sanitetens Uke".
Denne uka skulle vi markere oss og synliggjøre hvem vi er og hva vi gjør.
Våre gjøremål går jo hovedsakelig ut på å hjelpe små og store på ulike vis.
Barn og omsorg var prioritert ved denne markeringen.

Vi bevilget kr. 5.000,- til Emmenes barnehage og spanderte boller og kake. En riktig koselig dag både for små og vi utom barnehagen. Både Ofotens Tidende og Narvik-radioen var på pletten og fikk med seg begivenheten.

Til Ballangen sykjehjem gav vi kr. 10.000,- i gave.
Vi bydde på kaffe og kaker og hadde ei trivelig ettermiddagsstund med alle pensjonærene som kunne delta.

Søndag 27.september hadde vi ettermiddagskaffe på grendehuset, hvor alle fra Skjærvik til Arnes var invitert.
Loddsalg hadde vi naturligvis - og hele innteken gikk til arbeidet med barnerevmatisme, - som dessverre bare blir mere omfattende etter som tiden går.
Til kreftsaka gav vi kr. 2.000,-.

Ellers har vi våre møter 1 gang i måneden og arbeider som alle andre i denne organisasjonen. Det er jo nok å ta fatt i å arbeide med - og interssante utfordringer for alle.
Vi har fått ungdommelige medlemmer, og det er supert - det er plass til flere av samme kategori. Vi begynner møtene kl. 18.30, så det er nesten det samme som om en skal på syveren på kino i byen, og fraværet hjemmefra blir omtrent det samme.

Vi inviterte til kurs i førstehjelp og hjemmets sykepleie, men dessverre var det så få interesserte som meldte seg, at vi måtte avlyse det.

På nyåret skal vi arrangere tur til Harstad for brystkreftundersøkelse. Der blir det kanskje ei busslast - og skøy skal vi ha det. Fremdeles er det anledning å melde seg om en vil.

Planlegging av basar til neste sommer er allerede starta, - og vi er som alltid takknemlig hvis noen vil gi oss noe til det formålet.

Til alle dem som vi ikke direkte julehilser til ved personlig oppmøte, vil vi ønske ei riktig gledelig julehøytid og alt godt i det nye året - og husk: Til saniteten er du alltid velkommen!

Ett år siden sist...

Ett år er gått siden forrige nummer av Austavinden kom ut, det er litt for lenge, men vi kommer altså her med ett Julenummer.

Ingen ville sitte i redaksjonen, det er jo ganske mye arbeid for å få til en brukbar avis, men det er jo for galt å legge avisen helt ned. Da ville det være mye vanskeligere å komme igang seinere.

Det har rent mye vatn i havet siden sist både på godt og ondt, og det er litt vanskelig å komme inn på de enkelte ting her, det er så lett at noen kan bli uteglemt.

Det har vært litt snakk om hvem vi skulle sende Austavinden denne gangen, da det er mange som hverken har betalt kontingent eller Austavinden siden 1989-90. Vi fant ut at det beste var å bruke samme adresseliste som sist, og sender med en bankgiro-blankett som vi håper dere vil benytte til å betale Austavinden og eventuell kontigent til grendelaget. De som ikke betaler for dette nummeret, får ikke neste nummer. Vi må ha kr 25,- for dette nummeret av Austavinden for de som får bladet sendt i posten, mens dem som bor i bygda slipper med kr 15,-. Kontigent til grendelaget er fortsatt kr 10,- pr. person.

Redaksjonen

TIL MINNE.

Den 16. januar kom et budskap til oss, som for meg var det tristeste i år. Vår kjære nabo, ho Gyda, var brått borte. I de åran vi bodde i nært fellesskap her, hadde vi det så godt med kværandre. Stillfarenhet prega ho gjennom alle år. Helsa var jo ikkje god og det prega hennes liv så lenge vi var kjente.

I sitt virke som lærerinne gjorde ho sitt aller beste for sine elever. Mange, mange har minner om ho som de ønsker å bevare for alltid.

Ho bodde nær 30 år i bygda og gjennom de åran levde ho i vennskap med de ho omgikkes. På Skoghågen likte ho sæ særlig godt, og der bygde ho og han Jørgen sin trivelige heim.

Ho gjennomgikk fleire hjerteoperasjoner siste året og håpa på at helsa skulle bli bedre, men fikk ikkje glede seg over så store underverk. Andre plager siste halvåret måtte ho også stri med i tillegg, og kværdagen var nok mange gang tung.

Da ho endelig syntes å sjå ei lysning og mulig bedring, var livstråden brått kutta over.

Det siste besøket vi hadde her av ho var i romjula. De kom heim fra julefeiringa hos han Tore i Tromsø. Mens huset varmes der nede, hadde vi en koselig ettermiddag her i stua. Vi visste ingen kor dyrebart det besøket blei seinar.

Ho var beskjeden og forstyrra ingen. Selv her i bygda var ho ikkje godt kjent med alle. Utenom skolegjerninga hadde ho sine sysler i heimhusan med slektsgransking, veving og øvrig handarbeid.

Bærre 56 år blei ho, og for hennes nærmaste - og oss her oppå hågen oppførre - var det altfor tidlig ho måtte forlate oss.

I alle år vi fikk sjå til kværandre, hadde vi et fredelig og alltid godt naboskap.

Vi minnes ho Gyda i stillhet og fred.

Ingebjørg.

TIL MINNE.

En marsdag gikk flagget bare halvveis til topps her i grenda, - ho Magda var gått bort.

Ho kom som lita jenta fløttanes hit i lag med sine foreldre og en tallrik søskenflokk, som alle ble boanes heromkring seinare med sine familia.

Ganske ong gifta ho sæ med han Ole og de dreiv trufast ihop med gårdsbruk og alle gjøremål forøvrig.
Det blei et stort savn før ho da ho mista han Ole etter alle de gode åran de hadde ilag.

Ho va stillfaranes og fór ikkje vidt, men trivdes med å gi sæ sjøl før heimen og de fire ongan. Alltid hadde ho tid for andre med nokken ord over gjære eller rundt kjøkkenborde, du hæfta ho ikkje i travelheta.

Ho likte ikkje blæst om sæ sjøl og det ho utretta.
Som trufast medlem av sanitetsforeninga gjennom 60 år, la ho igjen ei ærlig og traust holdning til smått og stort.

Etter som åran kom tel ho og helsa skranta, satte ho stor pris på at man stakk innfør dørra. Det var felles trivselstunne som vi nytte begge.

Nesten 89 år opplevde ho i storm og stilla, allti med sterke band knytta til sine nærmaste.

Mange med mæ - som fikk være så ofte i den heimen ho skapte - sett nu og tænke over ka ho ga oss på ulike måta.

En stor flokk vænna og naboa vil takke for åran i lag med ho og lyse fred over alle de gode minnan.

Ingebjørg

Fra en hybel i Harstad

Kor rart det enn høres ut så e det her blae som du nu hold i handa di førr en stor del redigert i Harstad. Rett nok e det sånn at det går litt med tregt å få aktivisert folk tel å arbeid med Austavinden førr tia (når vi nu ser bort fra nån trofaste bidragsytera), men det e alikavel ikke sånn at vi har måtta sotte bort arbeidet tel en Harstaværing. Nei dokker skjønne det at æ, som sku utgjør den maskuline delen av redaksjon har stegge i gradan og e blitt student i voksen alder. Æ va jo som kjent skoleelev i fjor. I år går æ altså her på høgskola i Harstad og slit hau og boksræv,eller omvendt. Vernepleier e målet, men det e langt fræm tel det, to og ett halvt år igjen.Nu har ikke æ tenkt å førtell dokker i detalja om studentlivet mitt her i Harstad, uten at æ nu ska nevne nokka som helst grunn te det. Men det stemme nu ikke akkurat overens med Torgunn sin telværelse. Nei det e ikke bestandig bare artig, men det e det vel ikke førr ho som sett hjemme med ungan hele uka heller. Som mange sekkert vet så e ho Marit på Åsheim godt igang med psykologistudie på Universitetet i Tromsø, så det e vel muligheta førr å arrangere Studenttreff i juleferien der hjemme i Ofotens Perle.

God Jul alle sammen, Kjell-Olav.

"O jul med din glede"

Som nevnt i julenummeret av Austavinden i fjor er det de par siste årene kommet flere og flere utgaver av juletrær utafor husene på Virak. Oppfinnsomheten er stor fra lys i ripsbærbusker, krunglebjerk, krungleforra og det man måtte finne å henge noe i. Det kom mere nytt i fjor: blant annet: 2 snorrette, fritthengende snorer, en på hver side, festet til fremsida av toppen av et forratre på haugen ovafor huset uten forbindelse med greiner, 2 snorer fritthengende snorett rett ned fra toppen av forratreet festet ned til marka. På baksida intet. Fra sidene er "treet" slankt, en eneste snor på hver side. Et kunstig skall med kun fremside, fasaden vendt mot veien. I år tent før 1. søndag i advent.

Førjulsforundringer

Kalenderen viser 15. november. I dagsavisen ser vi annonsene "Høsten i anmarsj, julemesse og julebord"spalte ved spalte. Vi har hatt høve til å foreslå mottaker til Fremover's julestjerne ei ukes tid. Store plakater byr oss til juleloftet med alskens julesaker. Har noen mistet årstidsbegrepet?

Kæm har juletanker og stemning om den slags i denne tida med abærfrost og snyflækka bærre til skogs. På langt nær de fleste, vil æ tru.
Snart blir vi nok tilbydd kunstig fremkalling av det meste vi skal oppleve.

Høstfrosten kom jo brått i år så ikkje alle fikk opp poteten og grønnsakern i tide. I motsætning til sånt plutselig frostsjokk for oss, er jula datobesemt og den har holdt seg på samme kalenderplass i hundreårsvis. Koffør skrur vi fram juleforberedelsan meir og meir for kvært år?
Det er vel ikkje bevist at vi træng dobbelt så lang tid på halvparten av julestria slik den var før. Nyklean anskaffa vi jo i en fei, uten symaskin i dag. Kakebaksten opptar vel ikkje mykje tid, "æ baka ikkje kake tel jul", sei de fleste, og kjøper de ønskelige sortan fra superhyllan.
Husvask fra kjeller til loft kan man også unnlate, no e jo husan mest bebodd på ei flate - eller så tåles ikkje vatn. Dagens moderne folk er vesst ikkje så støvanes! I hvert fall grei det sæ godt med ETT kort skippertak med sprayflaske og tilbehør, - så er det over.

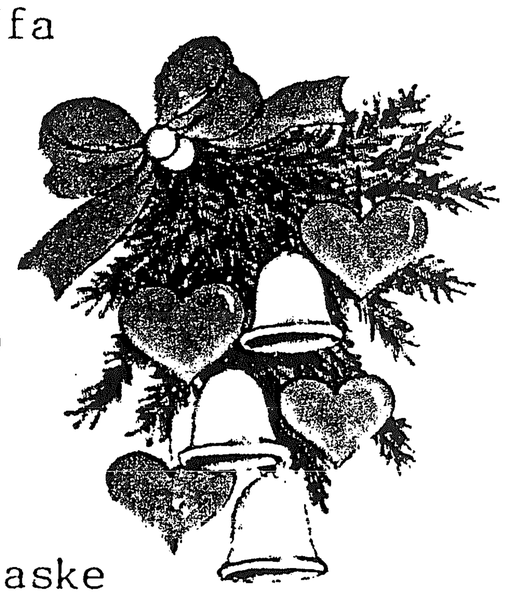

Ofte høres det ut som de virkelig prektige er de som ikkje gjør nåkka julstræv, - de har frigjort sæ fra det gammeldagse.

Julebord, - ja, det må være nymotens orgie for å vænne innvollan til kraftkosten som er i vente i jula. Før de som ikkje stille tarman til dens slags trøkkprøving, er nok fremdeles det gode, gamle frokostbordet 1. juledagsmorran Julebordet. Der kan en fremdeles justere lydnivået der en føle det høvelig, mens man må gjennomleve ståheien i de store kalasan hvor desibelen går mot de ubekvemme høgder. Trænge vi verkelig å ha sånne ete-sjaua til kvalmen tar oss før å "få den rette julestemninga"?

Julegava - ja, det e jo tingen som alltid har opptatt så mange.

Ønsker og krav har snart ført mange ut av sjølkontrollen.
Vi skal overgå kværandre, det må helst være mere prangende enn fjoråre, - selv om mange av oss har fått en strammere økonomi enn vi har hatt førr, - men det skal man kanskje ikke henge seg opp i når det e jul? I januar er det ikkje så hektiske tider, da stramme vi litt på livreima, så går alt så mykje bedre.
Med den usikre sikkerheta på arbeidsmarkedet, tenke kanskje noen: Vi skal gjøre maksimalt ut av handel og feiring i år, kanskje vi ikkje har den muligheta neste år. Ettersom teorian om at jula er en hedensk skikk meire bekjentgjøres, stopper mange opp og viser reaksjoner på slike påstander. Og samtidig ser vi at de som tar stor avstand fra kristen tro, de møter vi i kjerka i jula, - "det høre tel", sei de.
Ja, ja, la oss vurdere og spekulere kvær for oss om jula, forberedelsa og feiringa. - - - - - - - -

Alle vi fire heime hos oss vil i alle fall ønske kvær en kjenning over heile landet ei hyggelig og glad jul, og at det nye året må bli godt førr oss alle og enkvær!!!

Ingebjørg.

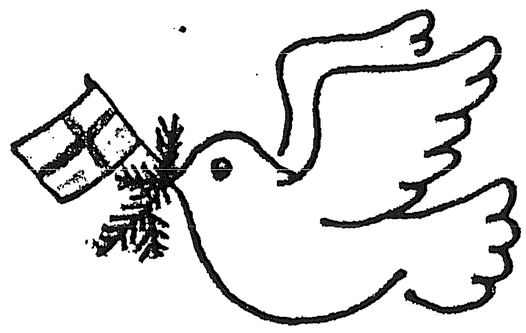

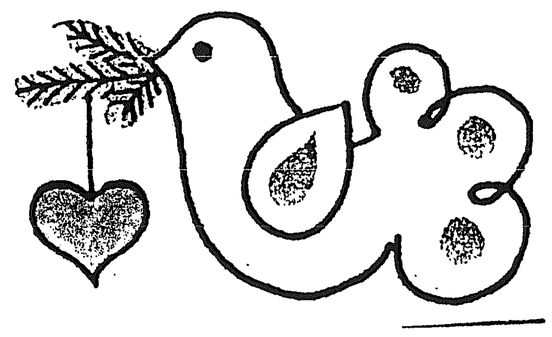

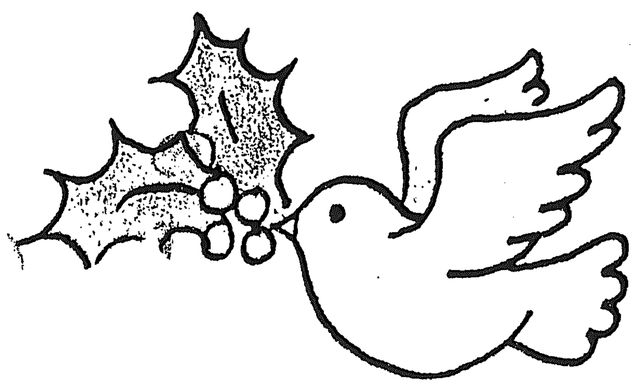

Melding fra grendelagsstyret

Det nyvalgte styret har fungert fra 1/6-92, og med første styremøte 11/6-92. Program for andre halvår blei drøfta og en del vedtak blei gjordt.

1. Den 20/6 var det utlyst dugnad for å rydde. "Rivieraen" nede ved moloen og skjæret. Hele bygda er jo brukere av området - som er et populært møtested sommerstid. Et skikkelig grovarbeide blei gjennomført av 8 stk. fra 3 husstander.

2. Div. skriv og søknader er sendt - med positive svar fra flere kanter. Fra parksjefens side blei det satt ned noen sommerblomster på Gravlunden.

3. Fra vegkontoret i Bodø fikk vi "gladmelding" om at skilt skulle settes opp på "krysset". Vi har nå brukt opp november, men noe skilt er ikke satt opp. Vi gir oss ikke! Hendvendelse til Øyjord avd. ga ikke resultat, og 28/10-92 blei nytt purreskriv sendt Vegkontoret i Bodø. Intet svar! Vi får se!

4. Det har vært mange postkasselapper utover høsten fra styrets side. Kursene blei avsluttet etter femte og sjette uke.

5. Basaren som skal holdes 29/11-92 har krevd mye tid for styret. Opprop om støtte blei postlagt,- men en konstaterer at det er de samme personene som alltid "trør te". I tillegg har det vært trålet med "landnot" innen forretningsstanden i Narvik. Det resulterte i at basaren kan gjennomføres. kan gjennomføres.

Grendehuset står her - med de forpliktelser som bygda har. Det er med huset som med ei skute som ligger ubrukt. Omsorg og kostnader står ikke stille.

Grendelaget bevilget kr. 1000,- til hvert kurs.

Kulturkontoret bevilget kr. 1000,- til hvert kurs.

Vi hadde Grethe Johnsson og Harald Langenes som ledere + ulønnet assistent. Skattetrekk og arbeidsgiveravgift fulgte obligatorisk. Nå håper vi at besøket til basaren blir som ønsket. Utgiftene kan en ikke komme unna.

Aktiviteten fra samtlige grupper i laget har ikke vært påtvungende i siste 1/2-år, men vi får håpe at tilbud og samarbeide + mange ideer - når lyset og sola viser seg på nyåret. Årsmøte med valg til vanlig tid.

Styret.

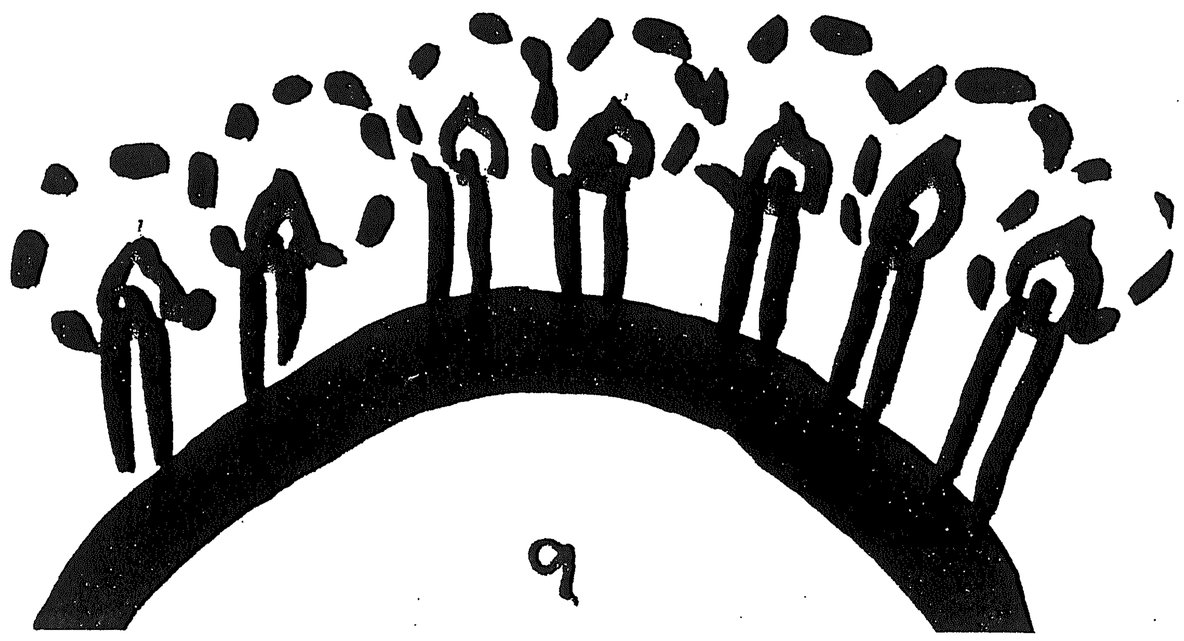

Vidrek Grendelag
V/ Lilly Kongsbakk

TIL PARKSJEFEN I NARVIK.

Ang. beplanting/skilting for Vidrek Gravlund.

Henviser til tidligere samtaler mellom Lilly Kongsbakk og Parksjefen.
I 1991 ble ingen ting gjort på Gravlunden før august,og da etter påminnelse fra undertegnede. Det ble sagt at saken skulle settes "på kartet". Like etter ble det satt ned noen stakkarslige småplanter og slått litt gress rundt bautaen, men det ble ikke ryddet opp. I år bør det spas om og påfylles ny jord før planter / roser settes ned.

Vi har en meget god dugnads-oppslutning, også i år. Der og da, ble samtlige enige om å fremme et krav til Parksjefen om at også vi herute får en årlig og fast ordning med beplanting på vår vakre Gravlund. I byens sentrum og omegn gjøres et stort arbeide med utsmykking /beplanting sommerstid, - til glede for alle som ferdes der.

Opplysningsskilt:

Vi har også tidligere bedt om skilt ved E6. Ved Parksjefens kontor var en ikke sikker på hvordan dette skiltet skulle se ut. Etter vellvillig hjelp fra div. etater - har vi fått vite at det er dette skiltet vi mangler: Nr. 722.3 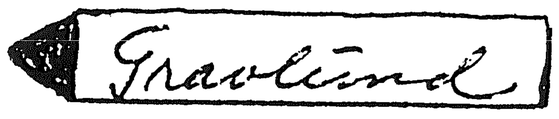

Vi håper at parksjefen får fortgang
i denne saken og ber Vegvesenet gjøre denne lille jobben snarest.

(For noen år siden skulle en nytilsett sogneprest fra Narvik- kjøre til Vidrek på sommergudstjeneste. Han fant bygda, men ikke oppkjøringa til Gravlunden! Han havnet i Ballangen komm.)

Vidrek 17.6. 1992.

Med vennlig hilsen
Vidrek Grendelags-styre
Lilly Kongsbakk
Lilly Kongsbakk, leder

Kopi til: Narvik komm. ✓
Menighetsrådet ✓
Vegvesenet
avd. Øyjord ✓

Trafikksikkerhetsgruppa
v/biltilsynsjef Bjørnar Slettbakk

Biltilsynet
8500 Narvik

Ang. skilting "Krysset" - E6 på Vidrek

Henviser til samtale mellom Bjørnar Slettbakk og Lilly Kongsbakk tidligere i vår, - ang. alle ulykker og nestenulykker på dette stedet. Vi har buss-stopp midt i "Krysset" på tur vestover. Her går alle skolebarn av, og de fleste må krysse E6 for å komme til sitt hjem eller dagmamma. Vi har ingen merker som angir dette livsfarlige punktet på E6. Trafikken øker, her er mange bortearbeidende, pensjonister og eldre mennesker, og enda flere barn skal begynne på skolen til høsten. For 4-5 uker siden var det "nære på" for en dame som gikk av bussen og hadde mye å bære . Hun var ikke rask nok for irriterte bilister. Det gikk heldigvis bra! I turistsesongen er det også nesten umulig å komme inn på veien med kjøretøyer.

Vi ber om å få satt opp skilt og markert overgang. Får vi dette vil både barn og voksne føle seg sikrere.

Vidrek 17.6.1992.

Mde vennlig hilsen
Vidrek Grendelags-styre
Lilly Kongsbakk
Lilly Kongsbakk -leder

Kopi:

✓ Skolekontoret
i Narvik

14/7-92 uk.

STATENS VEGVESEN
NORDLAND
Vegkontoret

Vår dato	Vår ref
1992-07-14	92/2080-1
Vår saksbeh. - innvalgsnr.	**Vårt ark nr**	**Deres ref**
Avd.ing. I. Birkeland - 08112965	823-05	

Vidrek Grendelag
v/Lilly Kongsbakk
Vidrek
8520 ANKENESSTRAND

NARVIK KOMMUNE
PARKAVDELINGEN
ARK.NR. D41 = 79 J.NR. 1163/92
MOTTATT 16.07.92

SKILTING TIL GRAVLUND PÅ VIDREK I NARVIK KOMMUNE

Det vises til brev av 17.06.92 oversendt med påtegning den 23.06.92 fra Trafikksikkerhetsgruppa i Narvik til vegm. A. Stiberg, og videre oversendt med påtegning den 25.06.92 til oss.

Vi har ingen innvendinger mot å skilte til gravlunden på Vidrek.

Skilt nr. 722.3 (lokalvegviser), med tekst "Gravlund" vil bli oppsatt i kryss E6/veg til gravlunden.

Når skiltene er produsert vil de bli oppsatt når det måtte passe med andre arbeidsoppgaver i området.

Driftsavdelingen
Med hilsen

Trond Harborg
overing.

Ingvald Birkeland

Kopi: Trafikksikkerhetsgruppa i Narvik,
B. Sletbakk, biltilsynet, 8500 Narvik
Narvik kommune, parksjefen, 8500 Narvik
Vegm. A. Stiberg, vegst. Øyjord, 8500 Narvik

IBI/jst

Postadresse: Nordstrandveien 41, 8002 Bodø
Telefon: 081-12800
Telefax: 081-12951, 081-12950
Postgiro: 0813 5041603
Bankgiro: 0663.05.70202

12

En hilsen fra trøndelag.

Hei og hå godtfolk! Som de fleste har fått med seg har bygdas veikantsliter foreløpig dratt til Trøndelag for å slite litt på grusveian der. Nærmere bestemt til Melhus kommune, Rødde folkehøgskole ca. 15 km fra Trondheim. En fin plass som bugnet av gull da jeg kom dit i høst, men som ikke ble mindre fin selv om kornet ble innhøstet!

Det hadde seg slik at etter tre år på gymnaset visste jeg ikke hva jeg ville gjøre videre her på kloden. Så hvorfor ikke prøve ett år på folkehøgskole, tenkte jeg, da kunne jeg jo kanskje finne ut hva jeg ville i løpet av året. Dessuten jeg behov for mindre teori og mere praksis. Etterhvert falt altså valget på Trondheim, for det det er jo ikke SÅ langt hjemmefra. Men det må vel sies at linjetilbudet skolen har var med på å avgjøre valget; Villmark, idrett og miljø, populært kalt V.I.M.

For å begjynne med linja først (V.I.M.) kan jeg fortelle at vi er et gjeng som består av 13 stykker; 10 gutter og 3 jenter, noe vi i trekløveret har lært å takle etterhvert. Læreren er fra vestlandet og heter Stig, han er utrolig grei! De andre er trøndere, bortsett fra en gutt fra Østlandet og jeg som utgjør det nordnorske innslaget. Det trengs!

Ettersom tiden har gått har vi opplevd litt av hvert sammen, og på den måten er vi en fin sammenspleisa gjeng. Hele første terminen utgjorde nesten bare turer. Den første turen gikk til Oppdal på villmarkstur der vi rafta i elva, klatra i fjell og skøyt med pil og bue. Så på skoletur til Dombås, der vi gikk den gamle kongeveien over Dovrefjell, til Reinheim, ei stor turistforeningshytte. Der var vi i 4 dager. Der telte vi moskusa (de nærmeste 70-100 m. unna), og var på Snøhetta (Norges tak, men da snødde,regna og blåste det!). Den siste turen var en kanotur like før høstferien. Da padla vi ut til ei øy og lå 2 netter i gapahule. Det var klarvær og kaldt, men vi holdt faktisk varmen nede i soveposen. Dagen vi dro hjem blåste det isvind slik at vannet som spruta la seg som is på klærne.

Det har vært mange utfordringer, men vi sitter igjen med erfaringer om både utstyr og hverandre. Det vi husker best er vel alle gangene vi har vært samlet rundt bålet eller lyset på kvelden mens praten gikk.

STORKOSELIG!

Denne terminen skal vi ikke på tur. Derimot er vi mye i gymhallen og trener, spesielt i ballspill. En del løping

ute har det også vært. Nå har vi også en del teori, men lekser eksisterer nesten ikke. Utenom alt dette har vi også gjort orientering, hatt idrettsdag på en barneskole, nattorientering og vi har også sett en toppkamp i volleyball i Nidarøhallen. Alt dette er timer fra linjefag, men vi har også noen fellesfag; Norsk, Kr.dom, Gym og etikk.

Likevel betyr folkehøgskole mye mer enn bare fag. Der lever du sammen med andre 24 timer i døgnet, ikke bare 6-7 timer i skoletiden. I løpet av de 4 månedene på Rødde har jeg fåttmange venner. Vi utgjør 85 elever og snart kjenner jeg alle sammen. De kommer fra hele landet og står for mange forskjellige personligheter, noe som gjør det til et helt spesielt miljø. På den måten lærer du å godta alle som de er. For er det noe som er viktig så er det et godt miljø. Dvs. hvis alle bidrar med å være trivelig får vi nyte godt av det selv også.

Ja, til og med læreren får du et spesielt forhold til. Du er nok ikke kvitt dem etter skoletid. De har nemlig hver sin kveld å være tilsynslærer slik at elevene kan hendvende seg til dem, og ikke minst for å se om alt går rett for seg. Vi har jo en del regla vi må følge siden skolen er vårt hjem også. Men mange lar det gå sport i å prøve ut reglementet, til tilsynslærerens store fortvilelse. Særlig etter leggetid, ettersom noen er mer aktiv om natta enn om dagen. Men nå som vi er i mørketida ser det ut som de værste baiasan også har roet seg ned noen hakk.

Selv er jeg altfor trøtt på natta til å fly omkring på internatet, og dessuten bor vi litt spesielt til. Målet for de andre jentene er å komme inn på gutteinternatet, men vi bor der fra før (He-He). Jeg og min romvenninne, Desi (Desislava Iranova) fra Bulgaria, bor i ei lita "leilighet" på toppen av gutteinternatet. Vi har mye større plass å boltre oss på enn de andre, og der trives vi kjempefint. Det går enda mye på engelsk, men hun mestrer norsk ganske bra etterhvert. Sammen med jentene i ~~med jentene~~ i sokkelen på gutteinternatet (3 trapper ned fra meg) utgjør vi 7 73-modeller, altså de eldste på skolen. Vi har mye moro sammen, og stadig hender det at vi legger oss alle sammen på et rom der nede i sokkelen. Ja, det er fint å ha jevnaldrende der, men vi er like mye sammen med de andre på skolen selv om de er et eller to år yngre. Spiller ingen rolle! På denne måten kan man si at skolen blir som en stor familie. I tillegg er det en flott skole som blir virkelig bra drevet på alle måter. Ikke noe slinger i valsen der i gården. Bl.a. er de flinke til å arrangere forskjellige ting for vår skyld; turer, utflukter, sosiale kvelder, ballturneringer med andre skoler + musikanter, eventyrere,grupper og skoler kommer hit. De prøver å hjelpe oss så godt de kan. Ja ettersom læreran bor i hus rundt omkring skolen, både til glede og fortvilelse, kan du oppsøke dem på ettermiddagstid hvis du har noe på

hjertet.

Ja, som sagt du kan få hjelp til mye, men det er tross alt du selv som legger opp løpet ditt.

Du har ikke mer gøy enn du lager selv! Når plikter som kjøkkentjeneste, telefonvakt og vasking (ikke hver dag altså) er unnagjordt, er det opp til deg og humøret ditt! Ja, la meg også nevne at kjøkkenet her på skolen er fenomenalt. God mat og kjekk kokke!.... ja, du kan altså være alene, sammen med andre, gå i gymsalen (ballspill, aerobic),se på TV/video, forming osv. Hvis ikke det er nok kan du dra til Trondheim eller City Syd. City Syd er et kjempestort kjøpesenter med alle slags butikker. Dit har vi sykla mange ganger (Dere kan tro bilen er savnet mange ganger). Ja, det er nok å bruke penger på, men de vokser visst ikke på trær i følge mamma ogpappa! En del av fritida mi har godt med til å lese forberedende (Examen Philosoficum) og trening med et damelag i 3.div. Brevskrivning har det også vært.

Nei vi har ikke akkurat fritidsproblema her på skolen, for det skjer stadig vekk noe. Mang en gang trår guttene til med gitaren eller vi har oss ei skikkelig latterkule. I utgangspunktet er det en kristen skole dvs. at det er misjonssambandet som eier og driver skolen, men du avgjør selv om du vil være med på kristne arrangementer. Slik som onsdagsmøter, kurssamling eller bibelgrupper.

Selv om vi er mye opptatt, hender det støtt og stadig at tankene går hjemmover. Derfor har det gått med litt penger til telefon både hos den ene og den andre. Men en gang må man jo prøve å bo hjemmefra. På den måten tror jeg at jeg gjorde et lurt valg, for det blir liksom en myk start på det hele. Ja, jeg kan ikke si anna enn at jeg er fornøyd. Folkehøgskole er gøy og trønderan topp! Dessuten har vi flere store tura å se fram til etter Jul; Sylandet, Femunden og Tyskland!

Men som til alle ferier, så også til Jul, har nedtellinga begynt lenge før. Spesielt før Jul i adventstida, har jeg sittet i Trøndelag med levende lys og gledet meg til å komme hjem. Men nu e æ altså hjemme, og det e herlig!

Ønsker alle ei trivelig jul med masse snø og smånissa, og et riktig godt nyttår!

Hilsen Torgunn.

Vinnere ved sanitetens julemesse

Frottelaken	Svein Ravn, her.
Brodert bilde	Lilly Kongsbakk, her.
Strikka rund duk	Sigrunn Knutsen, Solbakken, Narvik.
Knivsett	Sigfrid Indregard, her.
Sisselert fat	Ann Heidi Paulsen, Rånbogen.
Hardangerduk	Espen Andre Jakobsen, Håkvik.
Dukke med klær	Alvilde Larssen, her.
Pute	Bergliot Joakimsen, Gratangen.
Modonna figur	Idun Gya, her.
Genser	Idun Ravn, her.
Knivsett	Hildur Eilertsen, her.
2 supe på Malmen	Hege Åsli, Håkvik.
Hekla duk, stor	Katrine Andreassen, Garnveien, Ankenes
6 par kopper	Petter Andreassen, Dr. gt., Narvik.
Trådbilde	Oddveig og Bjørn Lindgård, Ankenes.
Maleri	Eli Reinholdsen, Beisfjordveien,
Pute	Alvilde Larssen, her.
Stor garasje i tre	Odd Forshaug, Hagebakken, Narvik.
Helka sengeteppe	Tora Larssen, Håkvik.
Mona Lisa bilde	Lis og Harry Eilertsen, Danmark.
Lastebil	Thomas Lundberg, Ankenessstrand.
Votter og lue	Sigfrid Indregard, her.
Hårføner	Arvid Isaksen, Narvik.
Brodert bilde (bondegård)	Reidun Lundberg, Rånbogen.
Barnegenser	Gjertrud Strand, Gratangsbotn.
Mor og barn - gipsfigur	Tora Larssen, Håkvik.
Rund og avlang duk	Linn Kristin Haugland.
Vevd ullsjal	Hugo Fredriksen, Ankenes.
Senetøysett	Katrine Hansen, her.
Tupperware kaketine	Lillepia Mikkelsen, Dorgveien, Ankenes
Hekla duk	Svein Yngve Eilertsen, her.
3 telysestaker	Kenneth Leinan, Ankenesveien.
3 dukker i sett	Familien Ravlo, her.
Duk	Gøran Kimsås.
Tekanne	Eirin Karlsen, Tverrås, Ballangen.
Kakespade med gafler	Ole Magnus Åsli, Håkvik.
Pyntet såpe	Sigfrid Indregard her.

Trekningsliste fra grendelagets julebasar

Gevinst-nr.	Vinnere
1	Thomas Larsen
2	Brita Rønning
3	Frode Winker
4	Marit Åsheim
5	Oddmund Eidissen
6	Ivar Ravn
7	Nils og Liljan Nilsen
8	Hildur og Petter Lind
9	Olga og Nils Dahl
10	Karoline Valvåg
11	Hildur og Petter Lind
12	Katrine Hansen
13	Marit Johannesen
14	Hilde Sjåtjell
15	Randi Bjerkelund
16	Hildur og Petter Lind
17	Roger Røssås
18	Sølvi Olsen
19	Gunnar Larsen
20	Hildur og Petter Lind
21	Fam. Overvåg
22	Are Ravn
23	Ivar Ravn
24	Fam. Eilertsen
25	Rønnhaug Indregard
26	Rønnhaug Indregard
27	Sølvi Olsen
28	Iordis Olsen
29	Martin Høgland
30	Terje Røssås
31	Petter Lind
32	Hildur og Petter Lind
33	Hanna og Kristian Punsvik

"Det handle om å leve..."

Så er også dette året snart ved slutten. Det heter at jo eldre en blir, jo fortere går tiden, og det erfarer undertegnede i fullt monn. Vanligvis har jo pensjonisttiden den fordel at du gjør det du har lyst til - ved siden av å få i seg føde, naturligvis. Når mine medsøstre strikker og syr på harde livet harde livet til jul, så holder jeg på med det jeg trives godt med: Skogrydding! Arthur og jeg tok det først som en aktivitet og friluftsliv, vi ville rydde løyper for luftetur med Sheeba, men snart var vi i full gang med å "rydde land" i virvaret av råtten og døende older og asp. Skogen i dag setter jo full fart for å komme seg hurtigst mulig til himmels, selv om stammen er bare noen centimeter i diameter. Både asp og older har noen svært uryddige kroner og når skogen attpåtil står så tett, vikler kronene seg i hverandre ve felling. Det medførte at Arthur først saget de lange stammene over på midten og tok av kronene - så var tanken å sage resten av stammene med motorsaga. Nå går det ikke alltid som en har planlagt. Motorsaga var langt fra sammarbeidsvillig, viste det seg. Den måtte til service og reparasjon. Dermed vårt private "kulturlandskap" og skapte forundring hos skogsvandrerne, men nå er saga hjemme igjen, og hvis været fortsetter som til nå, så skal det være mer ryddig og vakkert til våren. Og en ting som kan anbefales, er en fin rundtur i skogen nu. Det gir krefter for kropp og sjel! Det er flere som har oppdaget det.

Når vi er kommet over nyttår, begynner jeg å se fremover mot vår og fugleliv. Det er jo bare herlige dager som ligger foran oss da, og jeg ser frem til nytt besøk av mitt måsepar som hekker i takstigen hos Karl. I vår opplevde jeg den store glede å få bære to små nydelige unger i en bøtte over riksvegen, etter at Harry hadde klatret opp og hentet stakkarene i sikkerhet. Og foreldrene forholdt seg rolig over oss. Livredderne var jo kjente så. - Jeg selv følte en slags ærefrykt for det nye liv.

Ellers går dagene også med å gå lufteturer med Sheeba. Hun får mange små mosjonsturer om dagene, både med far og mor, og regner det på presten så drypper det på klokker'n som kjent. Det gjelder å holde trivselvekten - og det hjelper, så skaff deg hund, du og!

Så nærmer julen seg fort - alt for fort - og vi tre her på Grønnvold ønsker våre sambygdninger en rolig og god julehelg og et godt nytt år!

Hilsen Edit

En underlig høst

Er det vi som husker dårlig fra år til år eller lærer vi aldri? Iallefall denne høsten ble litt rar etter min mening.

Hadde akkurat fått potet og grønnsaker i hus, så kom frosten. Ikke bare ei frostnatt, men skikkelig frost. Vi hadde vel helt ned i -10?C i midten av oktober og det er nå ikke helt vanlig. Det kom nå også frem etterhvert at det var den kaldeste oktober på 23 år, så det er kanskje ikke så rart at en ikke ble ferdig med alt utearbeidet.

Løkene mine er nå ikke kommet i jorda, hverken tulipanene eller påskeliljene. Dette hadde ungene fortalt til noen og hadde da fått til svar, men er ikke hun gartner, men hva hjelper det mot mange kuldegrader i flere dager som er helt mot normalt.

Det er nå ikke bare her alt er unormalt, for på Frosta i trønderlag er det flere dekar med potet og grønnsaker som står ute enda. Ei frostnatt er vanlig overalt, men slik som i år hører med til sjeldenhetene.

De som har hatt bra forhold er de som driver i vedskogen. Det har vært fine forhold for å kjøre fram ved på og ikke er det mye svullis heller. Så ikke så galt at det ikke er godt for noe.

Ja,ja uansett hvordan nå høsten og oktober har vært så blir det nå vinter til slutt. Når dette skrives er det snart slutt på november, kuldegrader og fritt for snø. Det skal bare fortsette med kuldegrader, men jeg ønsker meg snø. Det ville bli lysere og triveligere og dagene ville virke lengre.

Dagene går fort og om ikke lenge snur sola og dagene blir lengre igjen, så det er alltid noe å se fram til. Plutselig er våren her.

Anita

Borte bra, men...

Det er en sommerdag først i nittentredveåra. En liten glunt har ansvaret for kreturan i gjeterskog. De voksne skal slippe kuleiting i travel slåttetid. Dyra holder seg i ro her i Hammarliene,- det er godt beite og ingen sopp. Glunten trivs også når dyra er i ro. Og han har et herlig utsyn over heimbygda og denne vakre Ofotfjorden. Den ligg så fin og blid i blankstilla. Ingen trafikkstøy, bare gamle "Haldis" dunker seg innover langs Vegglandet for å hente melk og folk - til byen.- d/s "Barøy" fra Svolvær og "Salten" fra Bodø er forlengst gått inn til Narvik. Det er fredag,- for gamle d/s "Dyrøy" fra Tromsø/Harstad kommer også inn i sin rute. En malmbåt- trolig gamle Grangesbergs "Polarsirkelen" med høy skorstein bak siger ut under en sky av kullfyrrøk. Den skal ut i den store verden malmlasta si.-

Glunten veit stort sett navn på alle bygdene rundt fjorden. Men bak disse vakre blånende fjell,- hva er der?- Han har enno ikke kommet i "storskolen" med geografikart på veggen. Men senere - som ungdom kom lengten ut "over de høye fjelde". Han var over 20 år før han opplevde rutebåtenes - Bodø - Svolvær, Harstad og Tromsø. Og enda 20 år før han "oppdaga" Trondheim, og kongens Oslo. - Det var meget langt den gang.

Sommerdager var det også i 1992. Ganske mange fine og varme, og dertil regn som gav gode vekstvilkår for grøde og prydplanter. Også folk fryda seg i ferietid, - kom reisende hit heim, - eller dro ut i den store verden. Også jeg ville komme litt bort - fra ei vond tid, og bestilte reise/lugar med hurtigruta Tromsø Kirkenes. Med buss i retur.Men det endte opp med en ferd med "Feriebussen" helt ned til Milano i Italia! Helt uforberedt (jeg pleier å lese endel om steder og folk - FØR reisa, ellers). Starta herfra kl.05.00 og i Trondheim kl.23.30 En blir litt lei av både buss og tog. - Men alt kl.04.00 kjørte Feriebussen fra T.heim og tok kveld på Stenalineferga - i Gøteborg. Østerdalen er da utrolig lang, stappfull av skog men få grender - alt i pøsende regnvær. Hele dagen.

Vi plukka opp folk hele vegen, mest på Hamar der alle vestlendingene kom ombord. Byen er sterkt preget av den store OL-utbygginga, vi har jo sett den kjempestore skøytehallen "Vikingeskipshuset" på TV. Her på stedet virker det voldsomt! Og det mangla ikke på "vegmidler" til store anlegg på E-6 langs hele Mjøsa. - Til og med ny bru over Minnesund - helt i sørenden!

Hele Østlandsområdet, også Sør-Sverige var voldsomt skadet av tørr-sommeren. - Alle vekster bar preg av mangel på nedbør. Jeg har to ganger før reist gjennom Båhuslen til/fra Gøteborg. Men denne gangen fikk vi en ny opplevelse,- av sjåfør og bussvertinna.Kristoffer kjørte oss ut på mindre veger langs denne vakre kysten. Og av reiseleder Unni fikk vi etterhvert langt mer kjennskap til alle bravadene Tordenskjold utøvde her nede. Kjempeartig.

Og i Gøteborg fikk jeg ennu en gang se gamle "Skogøy". - Ho

var like vanstelt som for fem år siden. Det er ganske stille ved de kjempestore Gøtaverkene. - Men langt mere liv i havna i Kiel,- selv om denne store ubåtflåtehavna fra krigen ble totalt utslettet.

Når en kjører gjennom det Nord-Tyske flatland kan en tro en er på amerikansk prærieland.- Driftig og velordnet jordbruk alle steder. Mye åkerbruk og fedrift. Virkelige store dimensjoner over dette EF-jordbruket. - Jeg minnes ei strofe i den berømte "Kor e hammaren Edvard". -- Det du pusla med Edvard det vart altfor smått -- Her hos oss - på alle vis blir det for smått det vi baler med,- unntatt oljeproduksjonen da,- der er han Ola Nordmann virkelig på topp.

Vi hadde kaffestopp ved et "Rausthaus", på motorveg 7. Like bortenfor drev en kar med traktor og høyvender. Dette var midt i juli, nordnorsk siloslått var jo over. Jeg spurte ham om den første avlingen var bedre? - Ja vanligvis er den bedre , men dette er den første! - Bare sorgen over alt - grunnet tørke. Værst var det å skaffe vann til folk og fe. Ingen vatning.

Nedover Midt-Tyskland får vi litt mer kupert "norsk" landskap,- bl.a. mer skogbruk. Burde vært det ja, men særlig langs vegene var det stor misvekst på skogene, grunnet forurensinga fra trafikk og kjemisk industri. Og atomkraftverk med store avdampinger var det massevis av.Det var vondt å se - eller høre om hvor store problemer den totalt lukkede grensen mellom Øst- og Vest-Tyskland - hadde laget. Gjennom byer, på landsbygda tvers gjennom gardstun og jorder. Familier og venner totalt isolert fra hverandre. Bare med å se hverandre på 100m avstand! Mange tragedier på ymse vis.

Lengre sydover kommer innslag av vindruedyrkinga. En produksjon jeg ikke kan - og heller ikke forstår å bedømme. Mye vakkert landskap når en igjen får Fjellene som bakgrunn. Og de er da for fullt med i Tyrol og Østerrike. Glade mennesker, vakkert, blomsterkasser, også på fjøsveggene, og veldrevet. - Og rent! -

Vi var innom Obergammerau. En liten by (3000 innb.) i en liten dal. Verdenskjent for sine fantastiske påskehistorier, hvor de fleste fastboende er aktører. Mange tusen mennesker fra hele verden ser disse spillene - om de får billetter. De fleste husene var fantastisk dekorert med bibel og påskemotiver.

I 1987 reiste vi fra Ungarn med elendig jordbruk i kollektivbruk, skitt, latskap osv. Til Østerike med alt dette motsatt som jeg nettopp skrev. - Og no,fra dette Østerrike - til Italia - gjennom Brennerpasset. På nordsida av grensa, pene brattlendte småbruk (som på Vestlandet). Så gjennom grensestasjonen og opp i samme forhold som i Ungarn. Italia har ikke kollektivdrift som på kommunistisk vis. Her eier store godseiere og fyrstehus det meste av jorda. Som leies og drives av fattige bønder. Og her er det for det meste vindyrking oppover alle bratte bakker, og mais, solsikker, oliven o.l.,på flatlandet. Overalt, også utenfor den uoverskuelige Posletta. (Den fra kryssordet!) Så vi ikke ei ku eller en potetåker, korn o.l. noen steder.

Men kjære dere da, Feriebussen var jo på badetur til Gardasjøen! - Jovisst var der fint,- med palmer langs strandpromenaden - og ellers. Men jeg synes da det var bedre om kveldene. Da var ikke varmen så kvelende,- og folk var noenlunde påkledd! For jeg liker ikke å vise min kvite kropp for offentligheten. Når du vil "gå i fjæra" - eller opp forbi svømmebassenget - til skogs/fjells (som ikke var skog/fjell) om dagen, har en problem med å få skræve forbi alle disse nakne menneskene. Jeg satt der oppe "på fjellet",- i varmen og sandstøvet,- og lengta heim til hunden og heimfjellet! - Traff heldigvis en buss full av Saltenfolk på nabohotellet. Det var givende, for meg som var alene nordlending på min buss. Fekk til og med hilsninger av folk til folk her i bygda.

Men den virkelige store opplevelsen var ei måneskinnsnatt i Verona. Der ligger det et åpent amfiteater (som Colosseum i Roma) Det rommer 30 000,- tredve tusen! Der blei den berømte operaen Aida (kryssord) fremført. Det glemmer jeg aldrig. Opera kan også være en musikkopplevelse.

Heimover kjørte vi forbi Milano, opp mot St.Godhardpasset, 2400m o.h. Her fikk vi oppleve vegbygging av stor klasse. Sveits er et vakkert og hyggelig land. Overnatting og videre inn i Tyskland, gjennom Rhinland og mange kjente byer. Sterkt preget av røkfylt industriproduksjon. Det vi ta for mye plass å gå i detaljer. Siste reiseøkta var lang. - I ett kjør fra Gøteborg om morran, rakk nattoget fra Trondheim (uten sovekupe), og var heime her med Bodøbussen dagen etter. Massevis av reiseopplevelser i 14 dager.

Sammendrag med speilblank Ofotfjord, sett oppe på Hammerstuhøgda. Alle disse kjære vakre fjella fjernt og nær rundt omkring. Fra Råntinden ser vi land og fjell i 10 kirkesogn! Ballangen, Lødingen, Tysfjord, Tjeldsund, Skånland, Harstad, Ibestad, Gratangen, Narvik og vårt eget Ankenes. Det er sant.

Jeg deler nistemat med min hund "Trico", vi har det så vidunderlig sammen. Men minnene om min søndagsturkamerat, fra før, lever fortsatt.

Kongeskipet kommer ut fra Narvik - sammens med mange småbåter. Skjærer opp og forstyrrer den speilblanke havflata med sine kjølvann-striper. Det er en stor gave å få ta imot alt dette vårt steinete Norge har å gi oss, til alle årstider. - Og det er enkelt å folde hendene sine i enkel takknemlighet.

- JøKo -

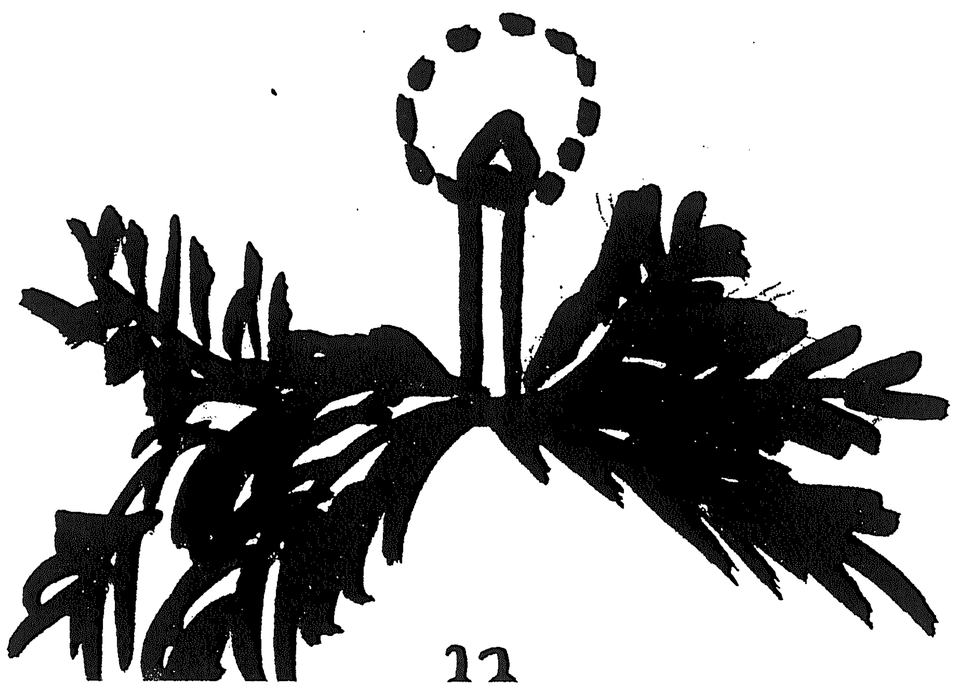

Nå lakker det mot jul

Nå lakker det mot jul igjen med jag og julestri.
Men mas og bras og slit til tross, det er i festlig tid.
Små ungene de gleder seg, og nisser likeså, -
de danser rundt sitt julebord med julegodter på.

SVIGERMORS GODE PEPPERNØTTER.

Det blir ca. 100 stk. av dnene porsjonen.

175 g. smør
135 g (1 1/2 dl) sukker
1 dl mørk sirup
1/2 ts pepper
1/2 ts anis
3/4 ts ingefær
1 ts nellik
2 ts bakepulver
170 g (1 dl) potetmel
ca. 380 g (vel 6 dl.) hvetemel

Stekes ved 180° på midterste rille ca. 10 minutter.
Smør, sukker og sirup røres sammen til en porøs krem.
Ha i krydder, bakepulver og det meste av melet.
Elt deigen raskt sammen og sett den kaldt til dagen etter.
Trill fingertykke pølser av deigen som deles i små emner,
trill små kuler som settes på smurt eller bakepapirkledt'
stekeplate. Trykk dem litt ned med en gaffel og stek dem lys
brune. Avkjøles på rist.

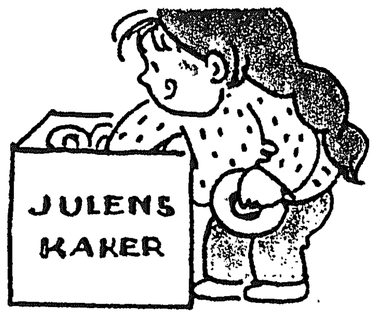

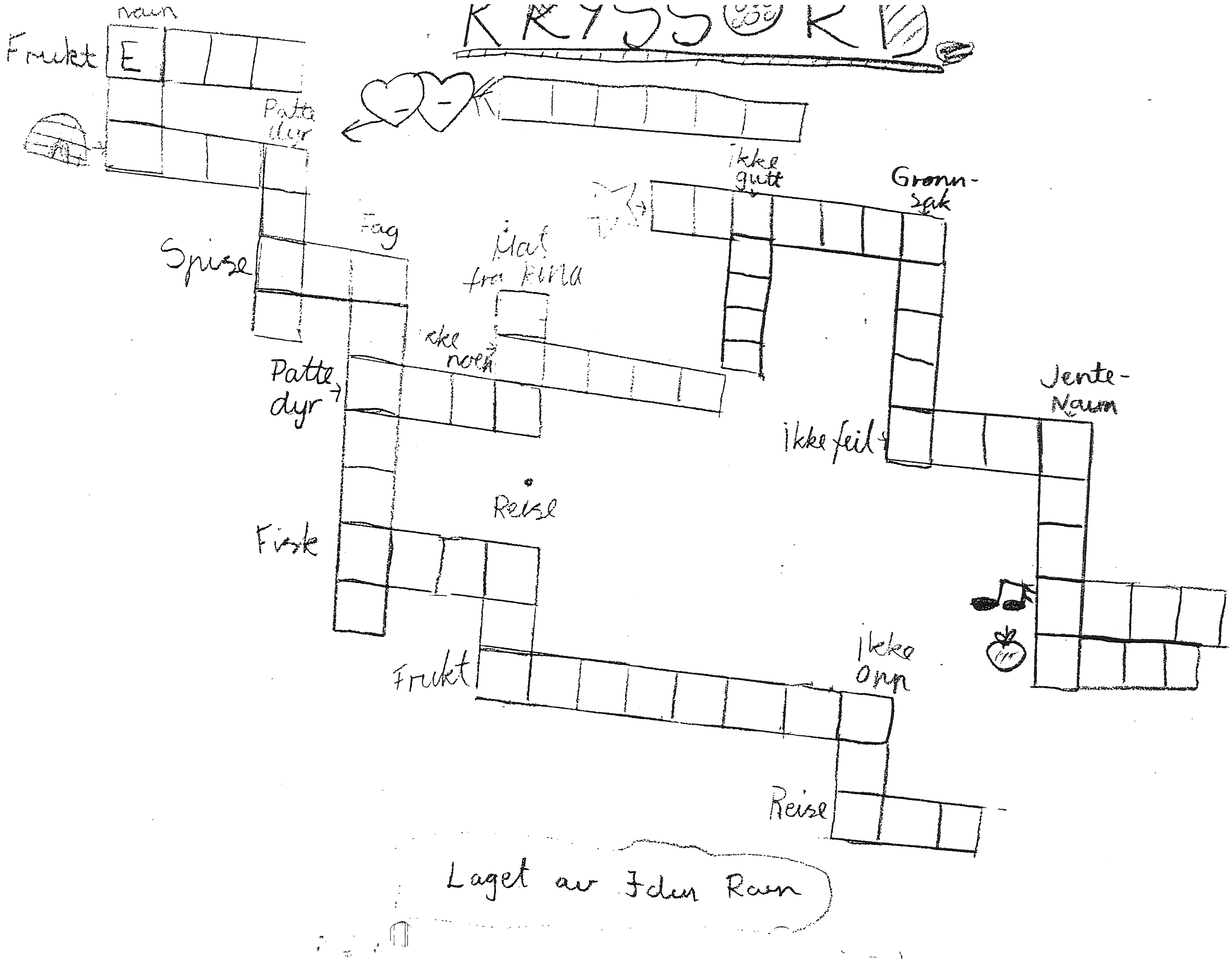
KRYSSOKD
navn
Frukt
E
Patte dyr
Spise
Fag
Mat fra Elma
ikke noen
Patte dyr
Fisk
Reise
Frukt
ikke gutt
Grønn-sak
Jente-Navn
ikke feil
ikke ord
Reise
Laget av Eden Ravn

REGNEKNEP laget av Idun

1. En snegle kryper oppover et tolv meter høyt hus. Hver dag kryper den fire meter oppover, men hver natt glir den tre meter ned igjen. Hvor mange dager trenger sneglen for å komme seg opp til taket?

2. En flaske med kork koster 1 kr og 10 øre. Flasken koster 1 kr mer enn korken, Hvor mye koster korken og flasken hver for seg?

3. Berit og Kari er 44 år til sammen. Berit er to ganger så gammel som Kari Var når Berit var halvparten så gammel som Kari kommer til å være når Berit var tre ganger så gammel som Kari. Hvor gammel er Berit?

(Svarene finner du på neste side)

Gåter laget av Idun

1. To fedre og to sønner var på jakt og skjøt tre harer. Disse delte de og fikk en hare hver. Hvordan klarte de det?

2. En mann skulle ro en ulv, en sau og en sekk kålhoder over en elv. Båten var så liten ar han ikke torde ta mer enn en ting av gangen - enten ulven, sauen eller sekken. Men hvordan skulle han gjøre det? Lot han ulven og sauen være alene kom ulven til å spise sauen, men lot han sauen og sekken være igjen kom sauen til å spise kålhodene mens han var borte. Hva gjorde han?

3. Hva kommer først gjennom porten?

4. Hva går rundt og rundt og de fleste hyler av?

5. Finnes det Julenisser?

(Svarene finner du på neste side)

Svar på regneknepene

1. Ni dager. Sneglen kommer seg opp en meter hvert døgn. Ved det åttende døgnet har sneglen klatret åtte meter, den niende dagen kryper den fire meter opp og er oppe på taket.

2. Flasken koster 1 krone og 5 øre, korken koster 5 øre.

3. Berit er 27 1/2 år og Kari er 16 1/2 år.

Svar på gåtene

1. Jegerne var far, sønn og sønnesønn.

2. Mannen rodde først med saue, så rodde han tilbake og hentet ulven, så sauen tilbake og tok kålhodene med seg, og så hentet han sauen og rodde tilbake til ulven og sekken.

3. Håndtaket.

4. Karusell.

5. Kanskje?

VITSER

Har du hørt om svensken som alltid satt på første benk på kino fordi han ville se filmen først?

Har du hørt om keeperen som brukte støvsuger fordi han ville holde buret rent?

Ha en god jul. Hilsen Asbjørn. Skrevet den 22-11.92. og et godt nyttår.

Matkurs på Virak

I noen uker har Lilly og Greta hatt oss unger og undervist i matlaging. Greta bor på Ankenes et sted, jeg vet ikke riktig hvor hun bor. På matkurset har vi bl.a. laget: Kleppmelk, grønnsaksuppe, gulrotkake, pizza, omelett og mye annen spennende mat. Det var ganske morro og smake på med en liten finger nå og da. Greta er en snill og koselig dame. Det artigste var vel kanskje å lage maten, men vi måtte smake på alt som sto på bordet. Det ble nok litt kjedelig å vente på at maten skulle bli ferdig, for det tok en stund. Da klokken var ni kom foreldrene og hentet oss og vi fikk litt rester med oss hjem når vi hadde ordnet opp etter oss.

Idun

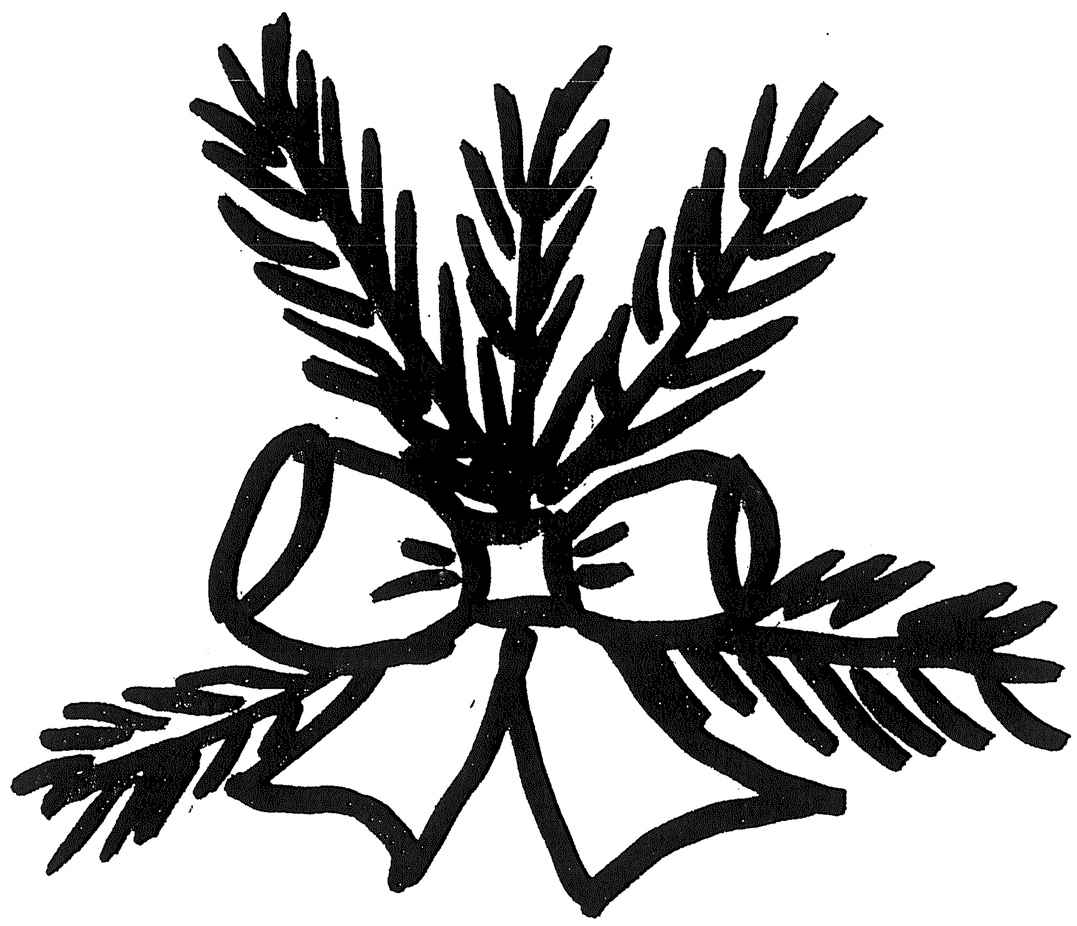

GÅTER

1. Hva kommer inn gjennom vinduet, men får ikke plass i stua?
2. På hvilken side av koppen skal hanken være?
3. Hvilken mann forsvinner når sola skinner?
4. Hva kan en mus trekke like godt som en elefant?
5. Hvilken fugl har ikke nebb?
6. Hvilken ball kan ikke sprette?
7. Hva er forskjellen på et nytt kronestykke og en gammel, slitt 10-krone?
8. Hvem har vinger men kan ikke fly?
9. Hva er det som har bein, men som verken kan stå eller gå?
10. Hva er det som blir våtere jo mer du tørker?
11. Et hus fullt av mat, men uten dør?
12. Hvem har flere tenner enn et menneske, men kan verken tygge eller spise?
13. Hvilke slanger kan ikke krype?
14. Hvilken bokstav kan man drikke?
15. Hva er det som verken har begynnelse eller slutt?

Svar neste side!

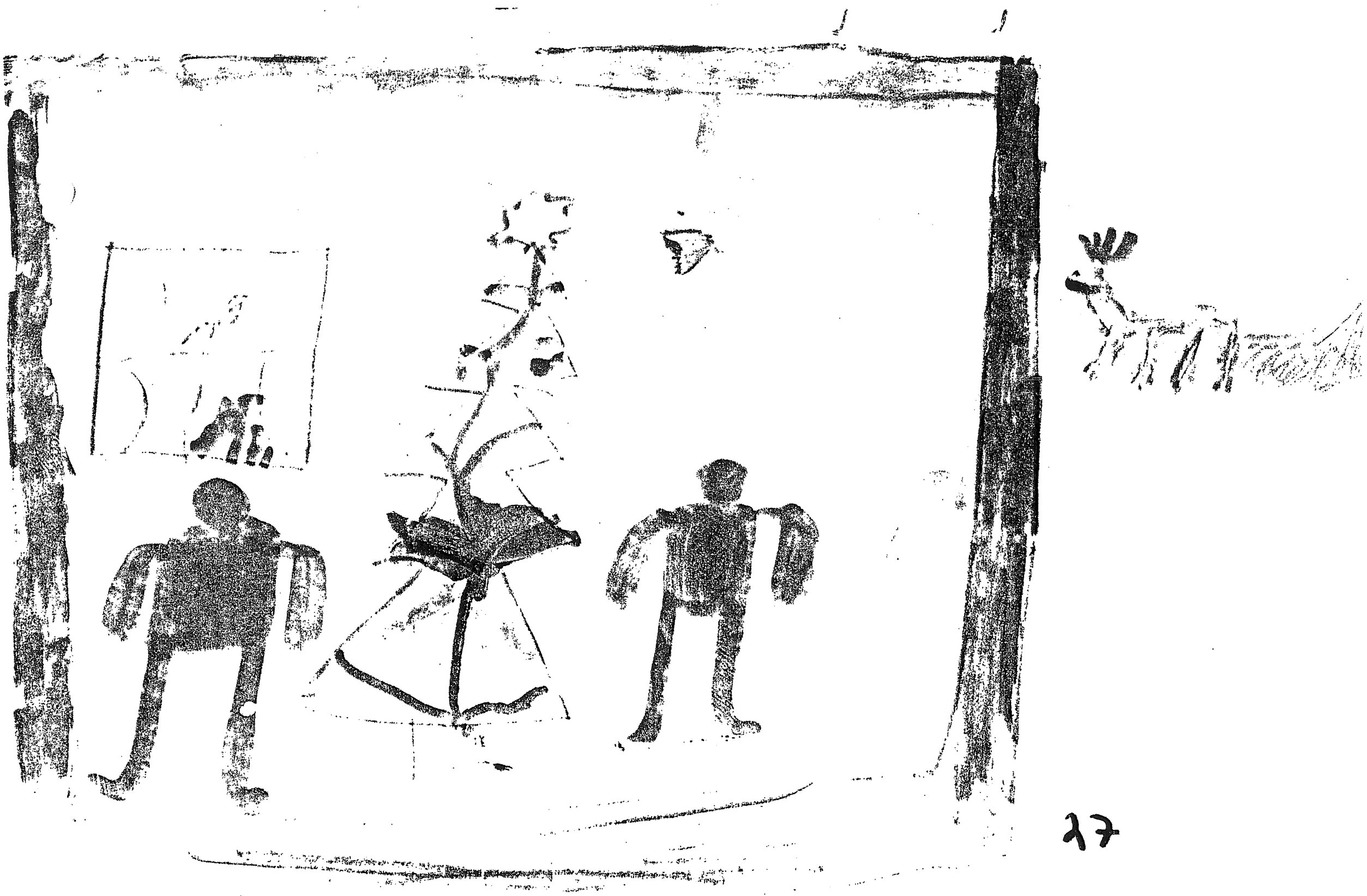

SVAR: GÅTER

1. Sola
2. På utsiden
3. Snømannen
4. Pusten
5. Sommerfuglen
6. Snøballen
7. Ni kroner
8. Vindmøllen
9. Fisken
10. Håndkleet
11. Egget
12. En kam eller en rive
13. Vannslanger og hageslanger
14. T
15. Ringen

Juletrefest på grendehuset

2. nyttårsdag 2/1 - 93

kl. 17⁰⁰ - 20⁰⁰

TA MED NISSEPAKKE OG MATFAT!

Tonny blir borte av Idun Ravn

Tonny er en liten fantegutt og er en liten nisseunge. Tonny er fem år gammel og har masse erfaringer. Han har en søster og en bror som er 9 år gammel.

Det begynte med at søsteren hans som heter Tine, sa at det var hennes tur til å ha sjokoladekalender denne jula, men det var egentlig Tonny som skulle det i år. Tine sa at han hadde i fjor. Nissemamma Tina trudde på Tine og sa det var greit, men da ble Tonny sint for alvor og gikk ut og klatret opp på taket. Det snødde fort så etter en stund vistes ikke sporene etter Tonny. Tonny hadde sekk med mat og utstyr til natten. Nå begynte det å bli mørkt.Tonny begynte å bli trett men han sa til seg selv at han skulle ikke sovne, men etter en stund sovnet han alikavel.

Nå var det blitt morgen og Tonny våknet og gned seg i øynene, så hørte han noen som ropte på han. Pappa Tom og mamma Tina kom ut på trappen og ropte på Tonny. Tonny ropte tilbake at han ikke kom hjem før han fikk sjokoladekalender. Da ropte mammaen til Tonny at det var jo han som skulle ha kalender med sjokolade i år. Da sa Tonny høyt og tydelig at Tine hadde spurt om hun fikk sjokoladekalender og du mamma sa det var greit. Så ble de venner , og bestemte at alle skulle få sjokoladekalender til jul.

På julaften fikk Tonny en nissedrakt og tresko, Tine fikk nissekjole og en dukke mens Tommy fikk nissedrakt og en bamse. De sang og moret seg resten av kvelden.

Tonny beundret nissedraktensin og spesielt nisseluen for dn var så god å ha på seg, og samtidig varm og vindtett.

Neste dag aket hele familien på akebrett, og om kvelden fikk de bli med ‹tom på en tur med sleden. De så flere stjerneskudd, og de så akkurat så mange at de kunne ønske seg seks ting, men Tonny ønsket heller de samme tingene to ganger så var han nesten helt sikker på at han fikk det. Men hva han ønsket seg, det var hemmelig.

Så levde de både lenge og vel. Snipp, Snapp og pluto det ble en knute og så var eventyret ute.

Apropos utsikt

Nå er det ettermiddag, klokka er fire og det er heilt mørkt, så det er ikkje så mykje å sjå ute nå, bortsett frå lys fra vindaugo og utelamper

Men framfor meg på kjøkkenbordet ligg Øyvind som er 4 mnd. og bit på ei leike. Skulle eg få skrive noko nå måtte eg legge ham der. - Full, oppmerksomhet er bra.

Korleis det ser ut rundt meg har alltid hatt mykje å seie for meg. Da eg var lita drøymde eg om ein plass oppi ein bakke, med skog og fjell bakom og utsikt over vatn. Spør om eg ikkje har fått det!

Da me tenkte ut kor nyhuset skulle stå her på Gjerdehaugen tenkte me på kor me ville få den beste utsikten. Dei som bygde gamlehuset tenkte nok ikkje så mykje på det, det var vel helst praktiske hensyn som bestemte det, og kanskje kor det ville bli mest lunt.

I alle fall, her står huset vårt, - kanskje ein skulle for Smihaugen sidan smia stod her før. - Litt luftig er det av og til rundt hjørna her,men ikkje så verst. Men den utsikten!

Frå kjøkkenvindaugo i røstet ser me Fagernesfjellet. Nå om dagen er det hvitt og flott der det ruver mot himmelen, og med skiftande farger bakom er det alltid imponerande å sjå på.

Men me ser meir herifrå. Me ser når folket i grannelaget hentar posten sin og når dei skal ta eller har tatt bussen. Og dersom me lurar litt på kven det er så har me lært oss ganglaget på dei fleste. Og ellers diverse kjenneteikn. Sten brukar å springe til bussen, Lilly, som av og til hentar posten i kveldinga, er svært så lett på foten. Håkon brukar sykkelen sin, og Jørgen har hunden med seg. Harry og Embret går i kjeledress og Anita kjem med barnevogn.

Det er foresten ei trivelig stund nede ved postkassa i 12-13 tida. Da har me det såkalla "postmøtet‹2. Her snakkar grannane om det somhar hendt sidan i ggår, eller om smått og stort.

Så har me nå så nokonlunde oversikt over når dei på Vollen legg seg om kvelden og når dei står opp. Alltid når eg står opp med veslebror så e det lys på badet, ekstra tidleg i helgene. Det må vere Svein som er morgonfuglen.

Embret og Brita har det skjømt heile ettermiddagen og kvelden. Eg kan ikkje tru dei søv middagskvil så lenge?

Så sjøen da, kva skulle me gjort utan den. Tenk at eg er så glad i den, eg som kjem frå tjukkaste Austlandet!

Det er så fint å stå ved kjøkkenbenken og sjå utpver. Sjøen skiftar farge stadig. Frå blå til grå, grøn og svart. Han er flott å sjå på når det blæs og skumtoppane kjem fram. Men flott e han også når han ligg stille og kvile, og månen, eller sola speglar seg i han.

Og så båtane. Eg syns det er så moro å sjå malmbåtane gå forbi her. Tenk hit har dei kome i alle år frå fjerne land.

Fjæra ho er spesiell. Me har så fin utsikt mot leira. Ho er aldri likeeins. Stor og lita flo og stor og lita fjære,- i bevegelse heile tida. Isen om vinteren, steinar som kjem fram og forsvinn. Og fuglane som svevar over det heile

Og på den andre sida av fjorden ser me dei takkete fjella. "dei gamle fjell i syningom er alltid eins å sjå", står det i songen. Det er godt å ha noko å kvile augo på. Det er desse fjella ungane teiknar når dei teiknar fjell. Dei fjella eg teikna da eg var lita var runde, slik eg så dei heimanfrå.

Men desse kvasse fjeella er så ville, det er rart dei stakk opp av isen under istida,- dei er urørte. Det er finast å sjå på dei midtsumarstid når sola dukkar fram og forsvinn bakom dei, solnedgang og soloppgang fleire gonger same natta. Me har mange gonger stått i vindauga og sett på det.

I det andre røstet ser me Råntind. Han er spesiell, syns eg. Og Asbjørn og Oddmund er heldige som har romma sine den vegen.

Eg ser for meg utsikten frå rommet mitt heime i Bø. Bortsett frå fjøsveggen var det to lønnetre og nokre store åkrar og litt av dei runde fjella. Det blir noko kjært ved det.

Men eg ser noko meir heritrå og eg. Gamlehuset sjølvsagt,- og utanfor det står det diverse motorkjøretøy av forskjellige årgangar og modellar. Kva er det Øystein Sunde seier: - "Kjekt å ha". -

Med dette ynskjer eg og mine fire gutar lesarane ei god jul.

Anne Berit

Årsmøte

Søndag den 31.mai 1992 avholdt grendelaget sitt årsmøte på grendehuset, med de vanlige årsmøtesakene på dagsorden. Det ble lagt frem ei årsmelding som viste at aktiviteten i laget nok er nede i en bølgedal for tida. Etter noen svært hektiske år med bl.a. oppussing av grendehuset.

Regnskapet ble lagt frem, og viste at laget står seg godt økonomisk.

Valgkommiteen hadde gjord en glimrende jobb og funnet folk til alle verv, bortsett fra folk til redaksjonen i Austavinden. Etter en del diskusjon tok Anita, Anne Berit og Kjell-Olav på seg oppgaven å lage et Julenummer slik at bladet ikke skulle gå helt inn.

Valget ga ellers som resultat at vi fikk et styre med Lilly som leder, Brita som kasserer og Gunn,Berit og Torgunn som styremedlemmer. Varamenn ble Embret og Agnar.

Denna høsten så har bygda prøvd å ta opp en edel gammel kunst. Nu har den vel ikke vært helt utdødd, men vi har nu hatt kurs i treskjæring førr dem med sånner intressa. Hele 8 stykker blei såpass nysgjerrig på det her etterhvert at de heiv sæ med. Nu har det kanskje vært vanlig med, om ikke eldre, så ihvertfall godt voksne folk som har sysla med bjørkeved på den måten. Det har nu vi gjort vårres for å rette på, så deltakeran har spent fra 12 år til vel 50, som dokker førstår bare ungdomma!

Vi har samla oss hver fredag på skola under kyndig ledelse av han Harald Lengenes, som har drevet kursvirksomhet i 15 år og som kan sitt fag. Målet med kurset var jo å gje oss en smak på det tålmodighetsarbeidet som treskjæring e, og det klarte han med glans. Vi møtte opp før tida og satt ofte igjen etter at det va slutt - frivillig, og det har ikke hendt mæ før i skolesammenheng. De fleste starta lett med nøkkelhengere, men også en lampett va å se. Kveldan gikk fort, 6 i tallet, med treskjæring, noen raske koppa kaffe, gode råd, ikke fullt så gode råd, en liten historie eller to og ikke minst - noen "gløtt" på naboen; va han kommet lengre, korsen jern brukte han der og der osv. Sjøl kopierte æ noen kjempefine feil fra far min, uten at det forverra produktet nå nevneverdig. Neida, morro lell!

Nu blei vi ikke ferdig med produktan på kurset så hvis ikke nøklan ska ligg å sleng fortsatt så kreve det litt hjemmearbeid. Kniva må man jo ha i den anledning og med et behov på en 12 - 15, og en pris på ca. 100 pr stk, så kunne det vel være en ide å legge en sånn under et grønt tre ved ei kommende høytid? Hjemme hos oss har vi allerede benka oss flere ganga med kjøkkenbordet, så under vårres tre ligg det vel norgesplaster fra ho mor og kjøkkenbord til ho, kem vet?.

Kurset ja, det va i regi av Vidrek Grendelag og ved hjelp av kulturstøtte og litt "sponsing" fra lagets kasse, så blei det ikke nåkka å betale for de som var med. På vegne av dem: Hjertelig takk.

Og kem som va med: han Tor fra Håkvik, ho Toril i Skjærvika, han Ben på Skoglund, han Jan på Åsheim, han Ole Magnus hannes Torstein, han Osvald på bakkan, med sine to sønner; han Svein Yngve og han

Nordens Ginseng - Gulrota

Sesongen -91 var et mareritt for oss gulrotdyrkere. Den største fiende som en dyrker kan oppleve slo oss langt ned i skoene - gulrotflua.

Vi ble vel omtrent tatt på senga hele gjengen, da ho slo til, så utover høsten og vinteren gikk praten livlig.

Hva skulle vi gjøre med sesongen -92?
Skal vi tør å satse penger og tid?

Det ble slått av mang en prat og meningene var mange, men det endte med at vi ble enige om å satse en sesong til

Kjøpte inn ekstra sorterte og systembeisa frø, de var dyre, men vi tok ikke sjansen på noe annet.

Nå kom Ofoten forsøksring inn med et prøvefelt hos Jørgen og det hjalp oss mye utover sesongen. De satte opp fluefangere for å følge sværminga til gulrotflua.

Så plutselig i midtenav juni en mandag morgen gikk alarmen, gulrotflua var begynt å sverme!

Skal si det ble liv i bygda, men så kom det beskjed om at vi måtte avvente litt for de Lærde på forskningsstasjonen på Holt i Tromsø, syntes dette hørtes rart ut. Det var alt for tidlig i sesongen og alt for mye fluer som var talt opp i fangerne, etter læreboka.

Desverre viste det seg at alarmen var riktig, men de som hadde systembeisa frø kunne føle seg trygge enda en stund.

Noen valgte å sprøyte - vanne med Basudin for sikkerhetssskyld, mens andre ventet det hele noe av. Ca. 3 uker etter alarmen fikk vi beskjed om å sprøyte alle sammen.

I kjølvannet av dette kom diskusjonen, skal vi bruke Basudin eller Lebaycid. Lebaycid blir mye anbefalt da det skal være mer miljøvenlig, men så har det vist seg at det har vært funnet rester av stoffet i grønnsaker her nord.

Dette er ikke offentliggjort enda p.g.a. at det må tas flere prøver etc., men det spekuleres om det er lyset her nord som kan ha en innvirkning. Derfor ble det sprøytet - vannet med Basudin 2-3 ganger.

Gulrota ble heldigvis berget og avlingen bra, så det var godt vi ble enige om å satse.

Ofoten forsøksring arbeider nå videre med prøvefeltet sitt i 2 år, slik at vi får se hvordan det hele utvikler seg.

Det ser kanskje ut som vi kan klare oss med vanlig beisa frø, siden vi alikevel må sprøyte - vanne 2-3 ganger i løpet av sesongen.

Vi får håpe det beste for ginseng rota vår, og se tida ann.

Anita

Lys på Skjervik

Henning Ravn på Skjervik har henvendt seg til Narvik E-verk for å få montert ert nytt veilys på stedet.

Nå har han fått svar fra E-verket, som gir beskjed om at man desverre ikke kan montere et lyspunkt ved Ravns oppkjørsel, ut fra de midler man har på budsjettet.

Men Ravn kan søke kommunen om ekstrabevilgning for å få lyset.

Henning Ravn

Vidrek gravlund

Vidrek grendelag ved Lilly Kongsbakk hare skrevet til parksjefen i Narvik om beplanting og skilt ved Vidrek gravlund.

I fjor skjedde ikke noe på denne gravlund før i august, og da etter henvendelse fra Lilly. Det ble da sagt at saken skulle «settes på kartet». Like etter ble satt ned noen stakkarslige småplanter og slått litt gress, men det ble ikke ryddet opp. I år bør det spas om og påfylles ny jord før planter og roser settes ned, skriver hun. Det har vært god oppslutning om dugnaden på kirkegården i år, og her ble enighet om å fremme krav til parksjefen for å få fast ordning med årlig beplanting på denne gravlunden, slik det også skjer på gravlundene i sentrum.

Man har tidligere også bedt om et skilt ved E 6, og skiltet man mangler har veiskiltnr. 722.3 «gravlund» Som et kuriosum nevner Lilly at for noen år siden skulle en nytilsatt sogneprest fra Narvik kjøre til Vidrek gravlund. Han fant bygda, men ikke oppkjøringen til gravlunden, og havnet i Ballangen.

KLIP FRA JOKALAVISENE

Vidrek igang igjen

Lilly vil lære folk på Vidrek å lage klippmelk.

Arbeidet i Vidrek grendelag har ligget nede en tid. Men nå er vi igang igjen, sier utrettelig leder Lilly Kongsbakk.

I den tidligere skolen som nå er grendehus, starter man alt i kveld med treskjærerkurs, og det er kurs både for gammel og ung.

Noen har meldt seg på, men glemte å sette navn på slippen. Men det er bare å møte opp, sier Lilly, og understrekerr den sosiale misjon det har at også de unge er sammen med eldre på slike kurs.

Neste fredag følger man opp med minimat-kurs, der man skal ta opp gamle norske matretter. Dette kan bli en passelig motvekt mot all ferdigmaten som sprøytes utover markedet i dag.

Hva med kleppmelk - kan noen lage denne retten i dag? Eller skikkelige potetlomper? Kom igjen og lær å lage god mat, sier Lilly.

Og Vidrek grendelag er ikke bare for de som bor akkurat på Vidrek. Man tar imot interesserte fra Håkvik i nord til Saltvik i sør. På grendehuset vil man også prøve å få igang formiddagstreff.

Flyfotografering

I utmarken på Vidrek vil det bli ekstra aktivitet fram mot 1. juli. Da skal nemlig alle skogteigene tilhørene gårdsnummer 81 markerest for flyfotografering. Til sammen vil det utgjøre mange mil med tilhørende merkepunkter.

De siste par årene har gurnneierne i samarbeid med jordskiftekontoret gått opp de gamle grensene fra midten av forrige århundre.

Dette er forøvrig historisk grunn: Bygda er en av de aller eldste i Ofoten og blir i Aslak Bolts jordbok 1432 – 1448 nevnt som Widrekom, og som erkebiskopens eiendom.

Middagskvila

Middagskvila er en menneskerett, og en gave til alle som vet å verdsette denne stunden. Selv om den først og fremst er tilegnet den mannlige del av befolkningen, så er den likevel ikke noe som latsabber her oppe i Nord-Norge har funnet opp. Selv dyrene så har de en hvilestund midt på dagen.

For dem som fikk middagskvila inn med morsmelken, eller kanskje var det omvendt, så er den et uunværlig gode. Om noen mener at dette har en ikke tid til, så skal det være sagt at disse timene en måtte "tape", forlenger livet tilsvarende.

Denne livsforlengelsen kan da også foregå til forskjellige tider på dagen. En vanlig landsens kvile skal helst skje mellem kl.13 og 14, for pensjonister kan den da gjerne forlenges etter behov.

For husmødre høver det helst dårlig med slik kvile etter maten. Da skal de vaske opp, og passe på at ikke ungene bråker så far blir uroa.

I tidligere tider kunne en slik helsebringende stund tilbringes på forskjelige vis, delvis bestemt av stilling og yrke. For kategorien fisker og småbruker ble det helst rett ut på kjøkkengulvet med armene bak nakken, eller i beste fall et ytterplagg under hodet. Uttrykket de harde tredveårene skriver seg nok fra denne form for leie. De mere velstående valgte et høyere plan, divan eller sofa. Derav uttrykket sofabonde. Disse stillingene somher er nevnt omfattet da helst selvstendig næringsdrivende.

For lønnsmottakere med offentlig regulert arbeidstid artet middagskvila seg noe anderledes, hva som angikk tid og stilling. Sittende i en stol med hodet ned mot brystet, hengende armer og utstrakte ben er det en mener med norsk standard. Selv om stillingen er godkjent både av LO og arbeidstilsynet, så er den ikke helt ufarlig. En kan falle ned å brekke både det ene og det andre, som igjen bevirker sykefravær.

Nei, middagskvila skal tilbringes under betryggende forhold. En skal trekke seg tilbake til sine nattlige gemakker å la freden og roen senke seg over sinnet.

Uansetttid og stilling så er dette en kultur som det må vernes om, slik at den kan gå i arv til kommende slekter.

En god jul og et godt nytt år, med mange helsebringende middagskviler, ønskes alle Austavindens lesere.

A.O.

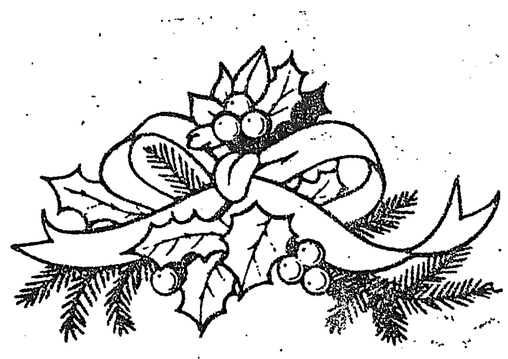

TELEFONLISTE FOR BYGDA

Arne Brink.....082 59635
Gerd Hansen..... " 35

Ole Karlsen..... " 48
Torild Karlsen..... " 48

Gunnar Hansen..... " 42
Toril Hansen..... " 42

Torfinn Larsen..... " 32
Gunn Larsen..... " 32

Kjell-Olav Ravn..... " 20
Arna Flønes..... " 20

Terje Paulsen..... " 21

Petra Kristensen..... " 25

Gaute Eidissen..... " 53
Anne Berit S.Eidissen " 53

Sigfrid Indregard.... " 43
Stein Indregard..... " 43

Lilly Kongsbakk..... " 49

Håkon Ravn..... " 51
Alma Ravn..... " 51

Embret Rønning..... " 44
Brita Rønning..... " 44

Svein Ravn..... " 61
Anita Ravn..... " 61

Osvald Eilertsen..... " 18
Ingebjørg Eilertsen.. " 18

Jon Martin Overvåg... " 46
Liv Overvåg..... " 46

Jørgen Kongsbakk..... " 17

Harry Johansen..... " 15
Agnes Pettersen..... " 15

Arthur Larsen..... " 23
Edit Larsen..... " 23

Albert Olsen..... " 59
Olga Olsen..... " 59

Mary Ann Paulsen..... " 29

Hans Gundersen..... " 55
Ragnhild Gundersen... " 55

Torstein Olsen..... " 40
Berit Olsen..... " 40

Jan Jørgensen..... " 56
Marit Åsheim..... " 56

Gunvor Nygård..... " 45

Nils Dahl..... " 14
Olga Dahl..... " 14

Kåre Bjerkelund..... " 27
Gerd Bjerkelund..... " 27

Alf Harald Bjerkelund " 71
Randi Bjerkelund..... " 71

Kåre Jensen..... " 13
Trond Jensen..... " 13
Unni Sandvold..... " 13

Hildur Eilertsen.....082 56323

Margit Røssås.....082 59619

Jan Røssås..... " 22
Gerd Røssås..... " 22

Agnar Larssen..... " 31
Alvilde Larsen..... " 31

Henning Ravn..... " 34
Emma Ravn..... " 34